

Geachte raadsleden,

Een hartenkreet!

Op 1 april 2021 houdt de exploitatievergunning van Koffiehuis de Hooiberg op, doordat wij het etablissement vanaf dat moment zijn gaan verpachten. In de vergunning was ook de exploitatie van de B&B opgenomen die daardoor ook vervalt.

De dienstdoende ambtenaar meldt dat wij een meldingsplicht hebben, waaraan wij gehoor aan geven.

In de zomer van 2021 komt er plots een bericht dat door een beleidswijziging van de gemeente een meldingsplicht niet meer volstaat. Er moet een vergunning worden aangevraagd.

Ik sputter, maar vergezeld van het collegebesluit worden we vriendelijk doch dringend verzocht de aanvraag te verzorgen.

Doordat wij om fiscale redenen de B&B exploiteren in een VOF, krijgen we te maken met de wet BIBOB

Deze wet is opgezet om het witwassen van geld tegen te gaan, tot zover begrijpelijk.

Het wordt pas echt 'gezellig' als je dan als kleine zelfstandige de vragenlijst en de bijlagen mag gaan invullen:

Let wel het gaat hier om de bovenverdieping van ons eigen woonhuis met restaurant en terras, beter bekend als de Hooiberg, die wij in 2006 hebben aangekocht. Al 17 jaar valt er dus ieder jaar een aanslag OZB in onze brievenbus.

Zomaar een greep uit de BIBOB vragenlijst:

- Voeg een kopie toe van de overeenkomst met betrekking tot het exploiteren van het pand.
- Voeg kopieën van de balansen en winst- en verliesrekeningen van de afgelopen drie jaar toe.
- Voeg bewijsstukken toe waaruit blijkt hoe uw inrichting gefinancierd of aangekocht is.
- Voeg kopieën van bankafschriften toe waaruit blijkt dat het geld van de financiering van uw inrichting gestort is op uw bankrekening.

Het systeem vraagt werkelijk alles over je privé, herkomst van geld, koopbewijzen en je nevenactiviteiten.

Telkenmale geef ik aan dat ik alle vragen niet kan beantwoorden, omdat de onderneming net gestart is en derhalve nog geen openingsbalans heeft, laat staan een jaarrekening. Maar ook de relevantie van de vragen ontbreekt vaak.

Ten einde raad wend ik me tot de wethouder en hij belooft zonder toezegging, ons bezwaar aan te kaarten binnen de gemeente.

Op 3 jun 2022 krijgen we het volgende bericht:

Kunt u de jaarstukken ook van uw andere bedrijven die u hebt en de jaaropgaven in andere gevallen alsmede de laatste salarisstroom of uitkeringsspecificatie overleggen.

Opnieuw melden we ons met een zucht bij de wethouder.

Op 13 januari dit jaar staat plots de BOA voor de deur.

Hij komt handhaven, inspecteert de boel en geeft aan dat we toch echt de aanvraag in orde moeten maken.

Kort na het bezoek van de Boa, in januari, hebben we wederom een vergunningsaanvraag ingediend en weer wordt het stil.

Dan komt er op 10 augustus jl. een bericht dat de aanvraag opnieuw moet worden ingediend, omdat er nieuwe formulieren zijn en de eerder ingestuurde formulieren niet meer geldig zijn.

Ik wijs erop dat het bestuur van de gemeente binnen 8 weken na indienen van de aanvraag een besluit moet nemen, maar dat geldt niet voor deze aanvraag krijg ik als antwoord.

Inmiddels ben ik er weer aan begonnen, maar ik heb op dit moment nog geen idee of ik het dit keer naar een goed einde kan brengen.

Voorzitter, wij voelen ons als inwoners en ondernemers gemangeld door het systeem van de overheid. Voor je begint ben je al een verdachte en je moet het tegendeel maar bewijzen. Daarbij krijg je ook het gevoel dat je al je privacy moet delen met de gemeente.

Wat ook niet helpt is dat er blijkbaar een fors capaciteitsprobleem is bij de gemeente, waardoor processen niet of niet op tijd zijn afgerond.

Een van de kernwaarden van een Ciitta slow gemeente is gastvrijheid.

Je verwacht dat de gemeente die gastvrijheid, daar waar mogelijk, faciliteert. U begrijpt dat onze ervaring anders is.

Ik doe een indringend oproep aan u om deze verstikkende regelgeving aan te pakken.

In ons geval kan je de vraag stellen of een nieuwe beleidsregel wel uitvoerbaar is.

Mocht het toch niet anders kunnen, dan zou mijn advies zijn om niet alleen te handelen naar de letter van de wet maar vooral naar de geest van de wet.

Uiteraard ben ik bereid tot nadere toelichting.

Jos en Tineke van der Knaap